

Legea Privind activitatea contrainformativă și activitatea informativă externă

Capitolul I. DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Noțiuni, scop și domeniu de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește cadrul normativ al activității contrainformative și activității informative externe (în continuare – activitate informativă/contrainformativă), realizate de către Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova (în continuare – Serviciu) sau, după caz, de Ministerul Apărării, modalitatea și condițiile dispunerii și realizării măsurilor contrainformative și măsurilor informative externe, precum și ale efectuării controlului asupra legalității acestora, garanțiile minime de protecție a persoanelor supuse măsurilor contrainformative.

(2) Activitatea contrainformativă constă din ansamblul măsurilor, acțiunilor, operațiunilor și procedeelelor desfășurate de către Serviciu în scopul identificării, prevenirii și contracarării vulnerabilităților, factorilor de risc și amenințărilor, conform competenței stabilite în Legea nr. 136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

(3) Activitatea informativă externă constă din ansamblul măsurilor, acțiunilor și operațiunilor desfășurate în scopul planificării, culegerii, verificării, evaluării, prelucrării analitice, stocării, păstrării și valorificării datelor și informațiilor despre posibilitățile reale sau potențiale, despre acțiunile, planurile sau intențiile statelor ori ale organizațiilor străine, ale unor entități anticonstituționale sau ale unor persoane, care constituie sau ar putea constitui factori de risc sau amenințări la adresa securității Republicii Moldova, precum și în scopul obținerii informațiilor relevante pentru asigurarea securității naționale sau pentru crearea condițiilor favorabile asigurării și promovării intereselor strategice și realizării cu succes a politicii de securitate ale Republicii Moldova.

(4) Desfășurarea activității informative/contrainformative în alte scopuri decât cele indicate în prezenta lege nu se admite.

Articolul 2. Principiile desfășurării activității informative/contrainformative

Activitatea informativă/contrainformativă se desfășoară conform următoarelor principii:

a) legalitate;

- b) egalitatea tuturor în fața legii;
- c) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale și reglementarea exclusiv prin lege a restrângerii exercițiului acestora;
- d) neutralitate politică și imparțialitate;
- e) îmbinarea metodelor și mijloacelor de activitate publică și secretă;
- f) oportunitate;
- g) proporționalitate;
- h) caracterul activ al măsurilor realizate;
- i) confidențialitate;
- j) eficiență și eficacitate.

Articolul 3. Subiecții care desfășoară activitate informativă/contrainformativă

(1) Activitatea informativă/contrainformativă este desfășurată de către Serviciu prin intermediul ofițerilor de informații și securitate (în continuare – ofițeri de informații) din cadrul subunităților specializate ale acestuia.

(2) Activitatea informativă externă în domeniul militar este desfășurată de către Ministerul Apărării prin intermediul militarilor prin contract din cadrul organelor și structurilor specializate ale acestuia.

(3) Alte entități sau persoane decât cele prevăzute de prezentul articol nu sunt în drept să desfășoare activitate informativă/contrainformativă.

Articolul 4. Drepturile, împuternicirile și obligațiile subiecților care desfășoară activitate informativă/contrainformativă

(1) În cadrul desfășurării activității informative/contrainformative, Serviciul și ofițerii de informații dispun de drepturile, împuternicirile și au obligațiile stabilite în Legea nr.136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova și în Legea nr.170/2007 privind statutul ofițerului de informații și securitate.

(2) În cadrul desfășurării activității informative externe în domeniul militar, Ministerul Apărării și militarii prin contract dispun de drepturile, împuternicirile și au obligațiile stabilite în Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor și în alte acte normative în domeniul apărării.

Articolul 5. Utilizarea mijloacelor tehnice la desfășurarea activității informative/contrainformative

În procesul desfășurării activității informative/contrainformative este permisă utilizarea sistemelor informaționale, a mijloacelor tehnice speciale destinate pentru obținerea ascunsă a informației, a aparatelor de înregistrare video/audio și a altor mijloace tehnice.

Articolul 6. Dosarul special

(1) În scopul acumulării și sistematizării informațiilor, al verificării și evaluării rezultatelor activității informative/contrainformative, precum și al adoptării în baza acestora a deciziilor corespunzătoare, sunt deschise dosare speciale la care se anexează toate informațiile și materialele colectate. Deschiderea dosarului special este supusă înregistrării obligatorii.

(2) Dosarul special este deschis:

- a) în baza raportului ofițerului de informații din cadrul subunității specializate, aprobat de către directorul Serviciului sau directorul adjunct împuternicit în acest sens;
- b) în baza raportului militarului prin contract din cadrul organelor și structurilor specializate ale Ministerului Apărării, aprobat de către conducătorul organului sau structurii respective.

Dosarul special se consideră deschis din data înregistrării acestuia.

(3) Măsurile contrainformative și măsurile informative externe nu pot fi desfășurate în afara unui dosar special.

(4) Fiecare dosar special prevede un mecanism de evidență a persoanelor care au luat cunoștință de informațiile și materialele dosarului, care să includă cel puțin:

- a) numele, prenumele și funcția persoanei respective;
- b) data și ora începerii studierii informațiilor și materialelor dosarului și data și ora finalizării acesteia;
- c) mențiuni vizând accesul la dosarul special integral, la anumite documente, sau compartimente ale acestuia;
- d) semnătura persoanei respective.

(5) Serviciul și Ministerul Apărării asigură măsurile necesare pentru a proteja informațiile și materialele păstrate în dosarele speciale împotriva dezvăluirii, modificării sau distrugerii neautorizate.

Articolul 7. Gestionarea dosarului special clasat

(1) După clasare, dosarul special se păstrează în depozitul special al Serviciului sau, după caz, cel al Ministerului Apărării. Termenul de păstrare al dosarului special clasat este echivalent termenului de secretizare.

(2) După expirarea termenului de păstrare al dosarului special clasat se decide asupra prelungirii termenului de secretizare, conform Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, sau asupra distrugerii acestuia, iar dacă informațiile și materialele dosarului au valoare istorică sau științifică, acestea se desecretizează și se transmit spre păstrare în Arhiva Națională a Republicii Moldova.

Articolul 8. Reglementarea departamentală a activității informative/contrainformative

Organizarea, metodele desfășurării măsurilor contrainformative și celor informative externe; procedurile interne de autorizare, regulile de întocmire a proceselor-verbale cu privire la gestionarea, păstrarea și distrugerea informațiilor și materialelor obținute, măsurile de asigurare a integrității și confidențialității acestora și a activităților informative/contrainformative; regulile de desfășurare a operațiunilor sub acoperire și cu privire la conducerea și gestionarea activității realizate sub acoperire; modul de înregistrare a dosarelor speciale, categoria acestora, deschiderea, gestionarea, clasarea, termenele de păstrare și procedura de distrugere a acestora; utilizarea resurselor financiare alocate pentru realizarea măsurilor contrainformative și celor informative externe; modalitatea de conlucrare cu persoanele care colaborează confidențial cu Serviciul sau, după caz, cu Ministerul Apărării, inclusiv modul de documentare a informațiilor prezentate de către aceștia, categoriile acestor persoane; organizarea, personalul și resursele, sursele, planurile, procedura, tactica, metodele și mijloacele desfășurării activității informative/contrainformative, precum și valorificarea rezultatelor acesteia constituie informații atribuite la secretul de stat și sunt reglementate prin actele interne ale Serviciului sau, după caz, ale Ministerului Apărării.

Capitolul II. MĂSURILE CONTRAINFORMATIVE

Secțiunea 1. Autorizarea măsurilor contrainformative

Articolul 9. Măsurile contrainformative

(1) În cadrul desfășurării activității contrainformative pot fi realizate următoarele măsuri contrainformative:

1) cu autorizarea directorului Serviciului sau a directorului adjunct împuternicit – identificarea abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice ori al

unui serviciu al societății informaționale;

2) cu mandat judecătoresc:

- a) cercetarea domiciliului și/sau, după caz, instalarea în acesta a aparatelor care asigură supravegherea video/audio, fotografierea sau constatarea unor circumstanțe de fapt;
- b) supravegherea domiciliului prin utilizarea mijloacelor tehnice;
- c) interceptarea comunicărilor;
- d) obținerea accesului la informația care se află sau se procesează într-un sistem informatic, pe dispozitive sau echipamente de comunicații și/sau monitorizarea acesteia;
- e) colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice;
- f) reținerea, cercetarea, predarea, percheziționarea sau ridicarea trimiterilor poștale;
- g) înregistrarea video/audio a conținutului comunicărilor;
- h) blocarea accesului la rețelele de comunicații electronice pentru un sistem informatic, un dispozitiv sau un echipament ori pentru o societate informațională, blocarea unor servicii de comunicații electronice;
- i) ridicarea operativă;
- j) obținerea accesului la informația financiară sau monitorizarea tranzacțiilor financiare;
- k) urmărirea vizuală și/sau documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea ori urmărirea prin sistemul de poziționare globală sau prin alte mijloace tehnice.

(2) Lista măsurilor indicate la alin.(1) este exhaustivă și poate fi modificată sau completată doar prin lege.

Articolul 10. Temeiurile desfășurării măsurilor contrainformative

Drept temeuri pentru desfășurarea măsurilor contrainformative pot servi:

1) informațiile privind:

- a) pericolele indicate la art. 4 alin.(2) din Legea securității statului nr. 618/1995 și faptele indicate la art.3 pct.2) lit. b) și c) din Legea nr.136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova;

b) circumstanțele care pun în pericol securitatea investigatorului sub acoperire, a ofițerului de informații, a persoanelor care colaborează confidențial cu Serviciul sau a membrilor familiilor lor;

2) interpelările organizațiilor internaționale sau ale autorităților altor state, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte sau în baza acordurilor de colaborare între Serviciu și autoritățile de profil din alte state;

3) necesitatea de a obține informații în interesul asigurării securității Republicii Moldova, al menținerii și dezvoltării potențialului ei tehnico-științific, economic sau de apărare, al creării condițiilor pentru promovarea politicii externe și interne;

4) asigurarea protecției secretului de stat;

5) colectarea informațiilor necesare cu privire la persoanele supuse verificării pentru:

a) acordarea accesului la informații ce constituie secret de stat;

b) admiterea la muncă la obiectivele infrastructurii critice;

c) stabilirea sau întreținerea relațiilor de colaborare cu acestea la organizarea și desfășurarea măsurilor contrainformative și/sau informative externe;

6) verificarea candidaților sau titularilor funcțiilor publice;

7) asigurarea securității interne;

8) colectarea informațiilor necesare cu privire la persoanele care colaborează confidențial cu Serviciul, precum și cu privire la persoanele supuse verificării pentru admiterea acestora la organizarea și desfășurarea unor măsuri contrainformative și/sau informative externe ori pentru acordarea accesului la informațiile și materialele acumulate pe parcursul realizării acestor măsuri.

Articolul 11. Procedura autorizării măsurilor contrainformative de către directorul Serviciului sau directorul adjunct împuternicit

(1) Realizarea măsurii contrainformative prevăzute la art.9 alin.(1) pct.1) se autorizează, prin ordonanță, de către directorul Serviciului sau directorul adjunct împuternicit în acest sens, în baza demersului conducătorului subunității care desfășoară activitatea contrainformativă în cadrul unui dosar special deschis și înregistrat.

(2) Demersul indicat la alin. (1) cuprinde: circumstanțele de fapt care servesc drept temei pentru realizarea măsurii contrainformative; argumentarea necesității măsurii respective; numărul dosarului special în cadrul căruia urmează a fi realizată măsura

contrainformativă.

(3) Pentru emiterea ordonanței indicate la alin. (1), directorul Serviciului sau directorul adjunct împuternicit, pe lângă temeinicia demersului, examinează suplimentar dacă:

a) măsura solicitată urmărește un scop legitim;

b) măsura este proporțională cu restrângerea exercițiului drepturilor sau libertăților persoanei, garantate de lege, și cu necesitatea realizării acesteia.

(4) Ordonanța directorului Serviciului sau a directorului adjunct împuternicit cuprinde:

a) data emiterii;

b) numărul dosarului special în cadrul căruia este autorizată măsura contrainformativă;

c) măsura contrainformativă autorizată.

(5) Directorul Serviciului, directorul adjunct împuternicit refuză autorizarea măsurii contrainformative dacă constată că demersul prezentat este neîntemeiat, nu urmărește un scop legitim sau măsura solicitată este disproporțională în raport cu restrângerea exercițiului drepturilor sau libertăților persoanei.

Articolul 12. Procedura autorizării măsurilor contrainformative prin emiterea mandatului judecătoresc

(1) În sensul prezentei legi, mandatul judecătoresc reprezintă autorizarea de a realiza, în cadrul unui dosar special deschis și înregistrat, măsurile contrainformative prevăzute la art. 9 alin.(1) pct. 2).

(2) Mandatul judecătoresc este emis, în baza demersului în formă scrisă al directorului Serviciului sau al directorului adjunct împuternicit, de către un judecător din cadrul Curții de Apel Chișinău desemnat în acest sens.

(3) Demersul pentru emiterea mandatului judecătoresc conține următoarele informații:

a) numele, prenumele și funcția persoanei care solicită emiterea mandatului judecătoresc;

b) datele de identitate ale persoanei supuse măsurii contrainformative, dacă acestea sunt cunoscute;

c) deținerea statutului de avocat sau de jurnalist de către persoana supusă măsurii contrainformative și circumstanțele de fapt care exclud incidența interdicției stabilite la alin. (6);

- d) măsura contrainformativă pentru care se solicită autorizarea;
- e) circumstanțele de fapt care servesc drept temei pentru realizarea măsurii contrainformative și, după caz, consecințele posibile ale acesteia;
- f) argumentarea proporționalității măsurii contrainformative, pentru care se solicită autorizarea, cu restrângerea exercițiului drepturilor sau libertăților persoanei;
- g) în cazul solicitării prelungirii termenului de realizare a măsurii contrainformative, temeiurile și motivele care justifică prelungirea;
- h) rezultatele care se preconizează a fi obținute în urma realizării măsurii contrainformative;
- i) termenul de realizare a măsurii respective;
- j) locul desfășurării măsurii contrainformative;
- k) alte informații care au importanță pentru justificarea măsurii contrainformative și care ar susține legalitatea și temeinicia autorizării acesteia.

(4) Examinarea demersului pentru emiterea mandatului judecătoresc are loc în decurs de 24 de ore. La solicitarea judecătorului, la examinarea demersului participă și ofițerul de informații, care dă explicațiile de rigoare. Pe parcursul examinării demersului, judecătorului, la solicitarea acestuia sau din inițiativa Serviciului, i se prezintă informațiile și materialele care justifică necesitatea realizării măsurii respective, fără a dezvălui datele de identificare ale persoanelor care colaborează confidențial cu Serviciul.

(5) Pentru emiterea mandatului judecătoresc, judecătorul verifică suplimentar dacă:

- a) măsura solicitată urmărește un scop legitim;
- b) este imposibilă realizarea scopului prevăzut de prezenta lege pe altă cale;
- c) măsura solicitată este proporțională cu restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale.

(6) Este interzisă autorizarea realizării măsurilor contrainformative:

- a) în privința raporturilor legale de asistență juridică dintre avocat și clientul său;
- b) în privința jurnaliștilor, cu scopul stabilirii surselor de informații ale acestora.

(7) Informațiile care cad sub incidența alin. (6) și care au fost colectate accidental nu pot fi folosite de către Serviciu și se distrug, cu autorizarea judecătorului.

(8) După verificarea legalității și a temeiniciei demersului indicat la alin.(2), judecătorul, prin încheiere, autorizează realizarea măsurii contrainformative sau respinge demersul. În temeiul încheierii privind autorizarea, judecătorul emite un mandat judecătoresc care este obligatoriu pentru executare.

(9) Mandatul judecătoresc se transmite nu mai târziu de 24 de ore de la depunerea demersului pentru emiterea acestuia. Încheierea motivată este redactată și emisă în cel mult 48 de ore.

(10) Încheierea indicată la alin.(8) conține următoarele informații: data și locul întocmirii încheierii; numele și prenumele judecătorului; numele, prenumele și funcția persoanei care solicită emiterea mandatului judecătoresc; organul care va realiza măsurile contrainformative; datele de identitate ale persoanei supuse măsurilor contrainformative, dacă acestea sunt cunoscute; temeiurile și motivele care justifică necesitatea realizării și, respectiv, autorizării măsurilor contrainformative; măsurile contrainformative autorizate; termenul de realizare a măsurilor contrainformative; locul desfășurării măsurilor contrainformative; alte informații care au importanță pentru justificarea autorizării măsurilor contrainformative.

(11) Măsurile contrainformative care pot fi realizate doar cu mandat judecătoresc pot fi desfășurate, ca excepție, fără mandat judecătoresc, în baza ordonanței motivate a directorului Serviciului sau a directorului adjunct împuternicit, în cazul în care există circumstanțe excepționale care nu permit amânarea acesteia, iar mandatul judecătoresc nu poate fi obținut fără expunerea la un risc esențial de întârziere care să poată duce la pierderea informațiilor relevante sau să pună într-un pericol iminent securitatea statului sau a persoanelor. În acest caz, judecătorul este informat în termen de 24 de ore de la dispunerea măsurii contrainformative despre desfășurarea acesteia, prezentându-i-se toate informațiile și materialele în care este argumentată necesitatea realizării măsurii respective și circumstanțele excepționale care nu au permis amânarea acesteia. Dacă există temeiuri și motive suficiente, judecătorul confirmă, prin încheiere motivată, legalitatea realizării măsurii contrainformative. În caz contrar, judecătorul declară ilegalitatea desfășurării măsurii respective.

(12) Măsurile contrainformative inițiate în temeiul alin.(11) se desfășoară până la emiterea încheierii motivate a judecătorului, ulterior procedându-se conform încheierii respective.

(13) Concomitent cu confirmarea legalității realizării măsurilor contrainformative, judecătorul, la solicitarea directorului Serviciului sau a directorului adjunct împuternicit, emite mandat judecătoresc privind autorizarea continuării desfășurării acestora.

(14) La declararea ilegalității desfășurării măsurii contrainformative, realizarea măsurii respective se sistează.

(15) Încheierea motivată a judecătorului privind respingerea demersului pentru emiterea mandatului judecătoresc, precum și încheierea motivată privind declararea ilegalității desfășurării măsurii contrainformative pot fi contestate de către Serviciu cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

(16) Recursul indicat la alin.(15) se examinează de un complet de 3 judecători, în condițiile alin. (4).

(17) Recursul indicat la alin.(15) se depune în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii încheierii motivate și conține temeiurile de fapt și de drept privind netemeinicia și/sau ilegalitatea încheierii contestate.

(18) După examinarea recursului indicat la alin.(15), completul Curții Supreme de Justiție, prin decizie:

a) admite recursul, casează încheierea și, după caz, emite mandat judecătoresc sau confirmă legalitatea realizării măsurilor contrainformative;

b) respinge recursul și menține încheierea.

(19) Redactarea și emiterea deciziei indicate la alin.(18) se efectuează în conformitate cu prevederile alin. (9).

Articolul 13. Condițiile speciale de realizare a măsurilor contrainformative autorizate prin mandat judecătoresc

(1) Realizarea măsurilor contrainformative se autorizează în temeiurile prevăzute la art.10.

(2) În temeiurile indicate la art.10 pct.4)–6) poate fi autorizată realizarea doar a măsurilor contrainformative prevăzute la art. 9 alin. (1) pct. 1) și pct. 2) lit. e) și j).

(3) Cu acordul expres sau la cererea prealabilă, în formă scrisă, a persoanelor care contribuie la desfășurarea activității informative/contrainformative, pot fi realizate măsurile contrainformative prevăzute de prezenta lege, atât în privința acestora, cât și a rudelor și a membrilor familiilor lor, dacă există un pericol iminent la adresa vieții, sănătății sau a altor drepturi fundamentale ale acestora ori dacă realizarea măsurilor respective este necesară pentru prevenirea unei infracțiuni sau a unor consecințe nefavorabile care vizează persoanele menționate.

Articolul 14. Termenul pentru care se autorizează realizarea măsurilor contrainformative

(1) Măsurile contrainformative prevăzute la art.9 alin.(1) pct.2) care nu reprezintă măsuri de realizare unică, cu excepția celor prevăzute la art. 9 alin. (1) pct.2) lit.a), se autorizează pentru un termen de până la 90 de zile, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu perioade succesive, precum și cu perioade care nu se succed, de până la 90 de zile.

(2) Măsura contrainformativă prevăzută la art. 9 alin (1) pct.2) lit. a) se autorizează pentru un termen de până la 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu perioade succesive, precum și cu perioade care nu se succed, de până la 30 de zile.

(3) Durata totală a desfășurării unei măsuri contrainformative în privința unei persoane, dispusă cu privire la o faptă concretă, nu poate depăși, cumulativ, 24 de luni, iar finalizarea acesteia nu poate avea loc peste mai mult de 4 ani de la inițierea măsurii. La fiecare solicitare privind prelungirea termenului de realizare a măsurii contrainformative, judecătorul are obligația de a examina temeiurile și motivele care justifică prelungirea acestuia, iar în cazul în care consideră că solicitarea respectivă nu este motivată, respinge prelungirea termenului.

(4) Desfășurarea măsurilor contrainformative trebuie să înceapă la data indicată în actul prin care s-a dispus realizarea acesteia sau, cel târziu, la data expirării termenului pentru care măsura respectivă a fost autorizată.

Articolul 15. Încetarea desfășurării măsurii contrainformative înainte de termen

Directorul Serviciului sau directorul adjunct împuternicit dispune, prin ordonanță, încetarea măsurii contrainformative înainte de expirarea termenului pentru care a fost emis mandat judecătoresc imediat ce au dispărut temeiurile și motivele care au justificat autorizarea măsurii. Despre încetarea înainte de termen a măsurii contrainformative și temeiurile încetării este informat judecătorul care a eliberat mandatul judecătoresc.

Articolul 16. Consemnarea măsurilor contrainformative

(1) După finalizarea desfășurării măsurii contrainformative și constatarea lipsei necesității continuării acesteia sau după încetarea acesteia înainte de termen, ofițerul de informații care a realizat măsura respectivă întocmește câte un proces-verbal pentru fiecare măsură contrainformativă autorizată, în care consemnează:

a) denumirea măsurii contrainformative realizate, locul și data desfășurării acesteia, după caz, ora începerii și finalizării acesteia, date cu privire la autorizarea măsurii sau cu privire la mandatul judecătoresc;

b) funcția, numele și prenumele ofițerului de informații care întocmește procesul-verbal. Dacă măsura contrainformativă a fost realizată nemijlocit de către ofițerii de informații din cadrul subunităților de asigurare a activității informative/contrainformative care fac parte din personalul criptic al Serviciului, în procesul-verbal se indică funcția, numele și prenumele conducătorului subunității respective, care verifică corectitudinea informațiilor indicate în procesul-verbal și îl semnează. În cadrul subunităților menționate se ține evidența strictă a ofițerilor de informații care au realizat măsuri contrainformative și au întocmit procese-verbale;

c) numele, prenumele și statutul persoanelor care au participat la realizarea măsurii. Datele respective nu se consemnează în procesul-verbal în cazul ofițerilor de informații din cadrul subunităților de asigurare a activității informative/contrainformative care fac parte din personalul criptic al Serviciului, precum și nici în cazul persoanelor care colaborează confidențial cu Serviciul;

d) faptele constatate, precum și acțiunile întreprinse în cadrul realizării măsurii contrainformative;

e) informațiile privind utilizarea mijloacelor tehnice, condițiile și modalitățile de aplicare a acestora, obiectele față de care au fost aplicate mijloacele respective, rezultatele obținute; mențiunea privind înregistrarea informațiilor acumulate.

(2) În cazul înregistrării rezultatelor măsurii contrainformative, la procesul-verbal se anexează suportul material al informațiilor.

(3) Procesul-verbal și suportul material al informațiilor se anexează la dosarul special.

Articolul 17. Verificarea legalității realizării măsurilor contrainformative de către judecător

(1) După finalizarea desfășurării măsurii contrainformative și constatarea lipsei necesității continuării acesteia sau după încetarea acesteia înainte de termen, pentru verificarea respectării legalității măsurii, ofițerul de informații transmite, în termen de 10 zile lucrătoare, judecătorului care a autorizat măsura respectivă procesul-verbal privind măsura contrainformativă, la care anexează toate informațiile și materialele acumulate ca urmare a realizării acesteia.

(2) În procesul de verificare a respectării legalității, judecătorul stabilește dacă măsura contrainformativă a fost realizată: în privința persoanelor și pentru investigarea faptelor, indicate în demersul pentru emiterea mandatului judecătoresc; conform mandatului judecătoresc emis; cu respectarea termenelor de realizare.

(3) Dacă măsura a fost realizată în conformitate cu legislația, judecătorul, prin încheiere, confirmă legalitatea realizării măsurii contrainformative.

(4) În cazul în care judecătorul constată că măsura contrainformativă s-a desfășurat cu încălcarea vădită a drepturilor și libertăților persoanei ori au fost depășite prevederile mandatului judecătoresc, acesta, prin încheiere, declară drept nule rezultatele măsurii contrainformative și informează Procuratura Generală pentru investigarea încălcărilor admise.

(5) Încheierea privind declararea drept nule a rezultatelor măsurii contrainformative poate fi contestată cu recurs conform prevederilor art. 12.

(6) Originalul suportului material al informațiilor care conține înregistrările datelor obținute, după verificarea legalității conform prezentului articol, este sigilat de către judecător și se păstrează în cadrul Serviciului într-un mod care să asigure nonrepudierea informației și să excludă accesul ofițerului de informații care a desfășurat cercetarea cazului. La dosarul special se anexează o copie a suportului respectiv. Originalul suportului material se prezintă în cadrul controlului sau poate fi utilizat în alte scopuri, cu autorizarea judecătorului, la solicitarea motivată a directorului Serviciului sau directorului adjunct împuternicit.

Articolul 18. Utilizarea rezultatelor măsurilor contrainformative

(1) Rezultatele realizării măsurilor contrainformative sunt utilizate:

- a) la realizarea atribuțiilor Serviciului;
- b) la desfășurarea altor măsuri contrainformative.

(2) În cazul în care în urma desfășurării măsurilor contrainformative se constată că există bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni sau pregătirea săvârșirii acesteia, printr-un raport este informat neîntârziat procurorul desemnat în acest sens din cadrul Procuraturii Generale.

(3) Rezultatele măsurilor contrainformative din cadrul unui dosar special pot fi utilizate în cadrul altui dosar special doar cu autorizarea judecătorului care a emis mandatul judecătoresc.

(4) Rezultatele realizării măsurilor contrainformative nu sunt admise ca probe în procesul penal.

Articolul 19. Confidențialitatea informației cu privire la măsurile contrainformative și cele informative externe

(1) Informația cu privire la desfășurarea măsurilor contrainformative și celor informative externe, cu privire la personalul, resursele, sursele, mijloacele, metodele, planurile și rezultatele activității informative/contrainformative, precum și cu privire la organizarea, procedurile și tactica desfășurării măsurilor contrainformative și celor

informative externe constituie secret de stat și poate fi desecretizată numai în conformitate cu legislația.

(2) Persoanele care au luat cunoștință, în virtutea funcției, statutului, circumstanțelor sau întâmplător, de desfășurarea măsurilor contrainformative sau celor informative externe ori de rezultatele acestora sunt obligate să păstreze confidențialitatea informațiilor respective.

(3) Orice divulgare neautorizată a informațiilor indicate la alin. (1) atrage răspunderea prevăzută de legislație.

Articolul 20. Informarea persoanei despre măsurile contrainformative realizate în privința sa

(1) După finalizarea cercetării cauzei și clasării dosarului special, dacă în cadrul acestuia au fost realizate măsurile contrainformative prevăzute la art. 9 alin.(1) pct.2), Serviciul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data clasării dosarului respectiv, informează persoanele în privința cărora au fost realizate măsurile respective. Materialele ce atestă informarea persoanelor se anexează la dosarul special.

(2) În fiecare caz în care este informată o persoană conform alin. (1), Serviciul notifică despre aceasta judecătorul care a emis mandatul judecătoresc.

(3) Informarea persoanei nu are loc dacă există motive întemeiate de a considera că aceasta ar putea expune unui risc esențial viața sau sănătatea persoanelor, ar periclita altă investigație în desfășurare, ar dăuna securității statului sau ar aduce prejudicii scopului pentru care au fost realizate măsurile contrainformative.

(4) Cu privire la existența motivelor menționate la alin. (3) ofițerul de informații care a efectuat cercetarea cauzei întocmește un raport în formă scrisă, în care specifică detaliat motivele respective și îl prezintă spre aprobare directorului Serviciului. Dacă raportul este aprobat, directorul Serviciului solicită judecătorului care a emis mandatul judecătoresc autorizarea neinformării persoanei.

(5) În urma examinării demersului directorului Serviciului indicat la alin. (4), judecătorul constată existența sau lipsa temeiurilor pentru neinformarea persoanei, stabilește dacă temeiurile respective au caracter permanent sau provizoriu și, după caz, autorizează neinformarea persoanei sau respinge demersul. În funcție de caracterul permanent sau provizoriu al temeiurilor constatate, judecătorul poate autoriza neinformarea permanentă sau neinformarea pentru o perioadă determinată, dar nu mai mare de 1 an. La expirarea perioadei respective, Serviciul este obligat să reevalueze temeiurile care au stat la baza neinformării persoanei și să întreprindă acțiunile necesare, în conformitate cu prevederile prezentului articol, inclusiv, după caz, să solicite autorizarea neinformării persoanei pentru o nouă perioadă.

Respingerea demersului pentru autorizarea neinformării persoanei poate fi contestată de către Serviciu cu recurs, aplicându-se, corespunzător, prevederile art. 12.

(6) În cazul în care temeiurile care au stat la baza neinformării persoanei supuse măsurii contrainformative au dispărut înainte de expirarea perioadei stabilite, ofițerul de informații întocmește un raport în acest sens și îl prezintă spre aprobare directorului Serviciului, prin care solicită informarea neîntârziată a persoanei în privința căreia a fost realizată măsura respectivă. În cazul aprobării raportului, persoana este informată în condițiile alin. (1).

(7) Încheierea judecătorului privind autorizarea neinformării persoanei, precum și rapoartele aprobate de către directorul Serviciului se anexează la dosarul special.

Articolul 21. Identificarea abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice ori al unui serviciu al societății informaționale

(1) Identificarea abonatului sau utilizatorului unei rețele de comunicații electronice ori al unui serviciu al societății informaționale constă în stabilirea datelor de identificare ale abonatului sau ale utilizatorului unei rețele de comunicații electronice (identificatorul internațional al abonatului mobil (IMSI), numărul de telefon, numărul de serie al modulului de identificare a abonatului (al cartelei SIM), adresa de internet protocol (IP), adresele fizice de prestare a serviciului fix) ori al unui serviciu al societății informaționale, precum și a datelor de identificare ale abonaților (numele, prenumele, IDNP, adresa), ori în stabilirea faptului dacă un serviciu de comunicații electronice este activ sau a fost activ la o anumită dată, ori în stabilirea, fără suportul furnizorului de servicii electronice, prezenței mijloacelor de comunicații electronice într-un moment dat la o persoană.

(2) În cazul în care măsura contrainformativă se realizează cu suportul unui furnizor de servicii electronice, acestuia i se prezintă extrasul din ordonanța corespunzătoare a directorului Serviciului sau a directorului adjunct împuternicit privind autorizarea măsurii, în care este indicat doar tipul informației care urmează a fi prezentată. După recepționarea extrasului din ordonanță, furnizorul de servicii electronice prezintă informațiile solicitate în cel mai restrâns termen, fără păstrarea copiei (inclusiv în format electronic) a răspunsului și datelor remise.

Secțiunea 2. Măsurile contrainformative

Articolul 22. Cercetarea domiciliului și/sau, după caz, instalarea în acesta a aparatelor care asigură supravegherea video/audio, fotografierea sau constatarea unor circumstanțe de fapt

(1) Cercetarea domiciliului și/sau, după caz, instalarea în acesta a aparatelor ce asigură supravegherea video/audio, fotografierea sau constatarea unor circumstanțe de fapt presupune accesul secret sau legendat în interiorul domiciliului, fără înștiințarea proprietarului, a posesorului sau a persoanei care locuiește sau se află în domiciliul respectiv, în scopul instalării aparatelor care să asigure supravegherea, precum și al studierii acestuia pentru descoperirea urmelor activității, persoanelor care prezintă interes, pentru obținerea altor informații necesare constatării circumstanțelor de fapt, observării și înregistrării evenimentelor care se desfășoară în domiciliu. Aparatele care asigură supravegherea efectuează interceptarea și înregistrarea de la distanță a informației sau înregistrarea informației nemijlocit în domiciliu, cu ridicarea ulterioară a acestora.

(2) În cadrul cercetării domiciliului este permisă prelevarea mostrelor pentru cercetarea comparativă, dacă aceasta nu va duce la deconspirarea măsurii contrainformative realizate.

(3) După expirarea termenului de realizare a măsurii sau în cazul încetării măsurii înainte de termen, este permis accesul secret sau legendat în domiciliu, cu autorizarea prealabilă a directorului Serviciului sau directorului adjunct împuternicit, pentru demontarea aparatelor respective. În acest caz, domiciliul nu se cercetează și nu se întreprind alte acțiuni decât cele de demontare a aparatelor. Cu privire la pătrunderea în domiciliu și demontarea aparatelor se întocmește un proces-verbal, în care se indică data și persoanele care au pătruns în domiciliu. Procesul-verbal se remite pentru informare judecătorului care a autorizat măsura respectivă.

(4) Demontarea aparatelor are loc într-un termen cât mai restrâns, după expirarea termenului de realizare a măsurii sau după încetarea măsurii. Se interzice utilizarea în orice mod a informației înregistrate după expirarea termenului de realizare a măsurii sau după încetarea măsurii, inclusiv vizualizarea sau audierea acesteia, informația respectivă fiind distrusă neîntârziat.

Articolul 23. Supravegherea domiciliului prin utilizarea mijloacelor tehnice

Supravegherea domiciliului prin utilizarea mijloacelor tehnice presupune supravegherea domiciliului din exterior, fără acordul proprietarului, al posesorului sau al persoanei care locuiește sau se află în domiciliul respectiv, prin utilizarea mijloacelor tehnice, în scopul stabilirii evenimentelor ce se desfășoară în interiorul domiciliului, a convorbirilor, a altor sunete sau circumstanțe de fapt, cu înregistrarea celor stabilite.

Articolul 24. Interceptarea comunicărilor

(1) Interceptarea comunicărilor reprezintă accesul și monitorizarea în regim de timp real a conținutului comunicărilor efectuate prin intermediul rețelelor de comunicații

electronice sau al altor mijloace tehnice de comunicare, cu înregistrarea comunicărilor respective, precum și colectarea, înregistrarea în regim de timp real a tipului comunicării, a datelor de trafic (transfer) și a datelor de localizare asociate comunicărilor respective.

(2) Mandatul judecătoresc pentru autorizarea efectuării interceptării comunicărilor trebuie să conțină, suplimentar, identificatorii tehnici sau datele de identificare ale abonatului sau ale echipamentului prin intermediul căruia se realizează comunicările care urmează a fi interceptate.

Articolul 25. Efectuarea și certificarea interceptării comunicărilor

(1) Asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către subunitatea specializată a Serviciului, cu utilizarea produselor de program sau a mijloacelor tehnice speciale conectate, în caz de necesitate, la echipamentul furnizorilor de rețele/de servicii de comunicații electronice și/sau la dispozitivele persoanei interceptate. Ofițerii de informații ai subunității care asigură tehnic interceptarea comunicărilor, angajații care efectuează nemijlocit ascultarea înregistrărilor, vizualizarea informațiilor comunicate, traducerea acestora, întocmirea stenogramei sunt obligați să păstreze secretul informațiilor obținute și poartă răspundere pentru încălcarea acestei obligații.

(2) Informația obținută în procesul interceptării comunicărilor poate fi ascultată și vizualizată de către ofițerul de informații în regim de timp real.

(3) Stenograma constituie reproducerea în formă scrisă a comunicărilor interceptate care au importanță pentru dosarul special. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor ale căror comunicări sunt stenografiate, dacă sunt cunoscute, precum și alte date relevante. Stenograma se întocmește de către angajații subunității care asigură activitatea informativă/contrainformativă, iar în caz de necesitate sau la solicitarea ofițerului de informații care realizează măsura contrainformativă – personal de către acesta.

(4) Comunicările interceptate se stenografiază, de regulă, în limba în care a avut loc comunicarea. În cazul în care comunicarea a avut loc în altă limbă decât limba română, comunicarea se traduce în limba română de către un traducător.

(5) În cadrul subunității de asigurare a activității informative/contrainformative se ține evidența strictă a ofițerilor de informații care au avut acces la comunicarea interceptată, a angajaților care au întocmit stenograma sau au tradus comunicarea.

(6) Comunicările interceptate se păstrează integral pe suportul material oferit de către subunitatea specializată ofițerului de informații. Acest suport se păstrează în dosarul special. Accesul la suportul respectiv este supus evidenței, fiind înregistrate:

- a) numele, prenumele și funcția persoanei care a avut acces;
- b) data și ora inițierii accesului și data și ora finalizării accesului;
- c) mențiuni despre faptul dacă s-a ascultat/vizualizat informația înregistrată pe suportul material;
- d) temeiul/motivul ascultării/vizualizării informației;
- e) semnătura persoanei care a avut acces.

Articolul 26. Accesul la informația care se află sau se procesează într-un sistem informatic, pe dispozitive sau echipamente de comunicații și/sau monitorizarea acesteia

(1) Accesul la informația care se află într-un sistem informatic, pe dispozitive sau echipamente de comunicații presupune întreprinderea unor acțiuni care să permită obținerea informației care se află într-un sistem informatic, pe dispozitive sau echipamente de comunicații ori este stocată pe un alt suport tehnic, cu înregistrarea informației necesare pe un suport material.

(2) Monitorizarea informației care se află sau se procesează într-un sistem informatic, pe dispozitive sau echipamente de comunicații presupune întreprinderea unor măsuri care să permită monitoringul, în regim de timp real, al acțiunilor care se întreprind într-un sistem informatic, în dispozitiv sau echipament, să permită obținerea informației care se prelucrează, precum și a datelor informatice asociate acțiunilor respective.

(3) Accesul la informația care se află sau se procesează într-un sistem informatic, pe dispozitive sau echipamente de comunicații și/sau monitorizarea acesteia poate fi efectuată:

a) prin stabilirea unui canal permanent sau temporar de conexiune fizică dintre subunitatea specializată a Serviciului și echipamentul persoanei fizice/juridice care deține sistemul informatic, dispozitivele sau echipamentele de comunicații ori suportul tehnic respectiv;

b) prin intermediul unor produse de program;

c) prin prezentarea nemijlocită către deținătorul sistemului informatic, al dispozitivelor sau echipamentelor de comunicații ori al suportului tehnic a extrasului din mandatul judecătoresc corespunzător, eliberat de către judecător concomitent cu mandatul judecătoresc, în care este indicată tipul de informații care urmează a fi prezentate.

(4) Accesul la informația care se află sau se procesează într-un sistem informatic sau monitorizarea acesteia nu poate fi realizat conform prevederilor prezentului articol

dacă prezenta lege prevede o altă modalitate de obținere a informației respective.

Articolul 27. Colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice

(1) Colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice constă în colectarea, cu suportul furnizorilor de servicii de comunicații electronice, a informației disponibile, generate sau procesate în cadrul furnizării propriilor servicii de comunicații electronice, inclusiv de roaming, necesare pentru identificarea și urmărirea sursei de comunicații electronice, pentru identificarea destinației, tipului, datei, orei și duratei comunicației electronice, pentru identificarea echipamentului de comunicații electronice al utilizatorului sau a altui dispozitiv utilizat pentru comunicație, pentru identificarea coordonatelor echipamentului terminal de comunicații mobile, informație, în special, despre:

a) numerele de telefon înregistrate pe numele unei persoane;

b) serviciile de comunicații electronice prestate utilizatorului;

c) sursa de comunicații electronice (numărul de telefon sau adresa de internet protocol (IP) ale apelantului);

d) destinația comunicației electronice (numărul de telefon sau adresa de internet protocol (IP) ale apelatului; numărul de telefon spre care este redirecționat apelul);

e) tipul, data, ora și durata comunicației electronice, inclusiv ale tentativelor de apel eșuate. Prin tentativă de apel eșuată se înțelege comunicarea în care apelul a fost conectat cu succes, dar nu a avut loc un răspuns sau a avut loc o intervenție legată de gestionarea rețelei;

f) echipamentul de comunicații electronice al utilizatorului sau un alt dispozitiv utilizat pentru comunicație (identificatorul internațional al echipamentului mobil (IMEI) al apelantului și cel al apelatului; adresa media acces control (adresa MAC) a echipamentului de acces la serviciile fixe amplasat în locația clientului (CPE); în cazul serviciilor preplătite anonime – data și ora la care a fost inițial activat serviciul și denumirea locației (Cell ID) din care a fost activat serviciul);

g) locația echipamentului de comunicații mobile (denumirea locației (Cell ID) de la începutul comunicației; locația geografică a celulei prin referință la denumirea locației, în perioada în care datele sunt reținute).

(2) Colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice se realizează prin prezentarea nemijlocită către furnizorii de servicii de comunicații electronice a extrasului din mandatul judecătoresc corespunzător, eliberat de către

judcător concomitent cu mandatul judecătoresc, în care se indică doar tipul de informații care urmează a fi prezentate.

Articolul 28. Reținerea, cercetarea, predarea, percheziționarea sau ridicarea trimiterilor poștale

(1) Reținerea, cercetarea, predarea, percheziționarea sau ridicarea trimiterilor poștale constă în următoarele acțiuni, întreprinse fără înștiințarea expeditorului și destinatarului trimiterilor poștale:

a) oprirea livrării trimiterii poștale pentru o perioadă strict determinată sau relativ determinată ori livrarea trimiterii poștale la o anumită dată sau într-un anumit interval de timp;

b) accesarea și verificarea trimiterii poștale, vizualizarea și înregistrarea informației existente, identificarea obiectelor sau substanțelor ce se află în trimiterea poștală.

(2) În cadrul realizării măsurilor prevăzute de prezentul articol este permisă:

a) efectuarea constatărilor tehnico-științifice care să permită identificarea obiectelor sau a substanțelor din trimiterea poștală ori a altor circumstanțe de fapt;

b) copierea, înregistrarea pe suport material, cu ajutorul mijloacelor tehnice, a informațiilor care se conțin în trimiterea poștală;

c) prelevarea mostrelor.

(3) Mandatul judecătoresc pentru reținerea, cercetarea, predarea, percheziționarea sau ridicarea trimiterilor poștale trebuie să conțină denumirea instituției poștale asupra căreia se pune obligația de a reține trimiterele poștale, numele și prenumele persoanei sau persoanelor ale căror trimiteri poștale trebuie să fie reținute, adresele exacte ale persoanelor respective, dacă sunt cunoscute, sau alte elemente caracteristice, în baza cărora se vor putea identifica trimiterele poștale, genul de trimiteri poștale față de care este orientată măsura contrainformativă.

(4) Concomitent cu mandatul judecătoresc, judecătorul eliberează și un extras din acesta care se transmite conducătorului instituției poștale sau furnizorului de trimiteri poștale, pentru care executarea măsurii indicate în extrasul respectiv este obligatorie.

(5) Conducătorul instituției poștale sau furnizorul de trimiteri poștale informează neîntârziat ofițerul de informații despre reținerea trimiterilor poștale indicate în extrasul din mandatul judecătoresc, fiind obligat să asigure și să păstreze confidențialitatea măsurii contrainformative realizate.

Articolul 29. Înregistrarea video/audio a conținutului comunicărilor

Înregistrarea video/audio a conținutului comunicărilor presupune înregistrarea secretă video/audio a comunicărilor transmise de persoane în spații deschise, în locuri publice sau în încăperi care nu constituie domiciliu, precum și a comunicărilor transmise către sau în prezența unui ofițer de informații sau a unei persoane care colaborează confidențial cu Serviciul, fără a cunoaște statutul acestora.

Articolul 30. Blocarea accesului la rețelele de comunicații electronice pentru un sistem informatic, un dispozitiv sau un echipament ori pentru o societate informațională, blocarea unor servicii de comunicații electronice

(1) Blocarea accesului la rețelele de comunicații electronice pentru un sistem informatic, un dispozitiv sau un echipament ori pentru o societate informațională, blocarea unor servicii de comunicații electronice presupun:

- a) blocarea posibilității accesării unor rețele de comunicații electronice de un sistem informatic, un dispozitiv sau un echipament ori de o societate informațională;
- b) suspendarea unui serviciu de comunicații electronice sau a unui serviciu al societății informaționale pentru un număr de telefon, pentru o adresă statică de internet protocol (IP), pentru o persoană sau o adresă fizică.

(2) Acțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) se efectuează de către Serviciu cu utilizarea produselor de program sau a mijloacelor tehnice speciale, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. b) – de către furnizorii de servicii de comunicații electronice, la prezentarea extrasului din mandatul judecătoresc corespunzător.

Articolul 31. Ridicarea operativă

Ridicarea operativă reprezintă ridicarea secretă, cu ulterioara returnare secretă, a bunurilor, documentelor, suporturilor materiale de informații cu scopul examinării și analizării acestora, al efectuării constatării tehnico-științifice, al colectării informațiilor necesare, precum și pentru prelevarea și examinarea mostrelor.

Articolul 32. Accesul la informația financiară sau monitorizarea tranzacțiilor financiare

(1) Accesul la informația financiară reprezintă obținerea de la bănci, de la alte persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare sau de la alte instituții competente a înscrisurilor sau informațiilor, aflate în posesia acestora, referitoare la depuneri, la conturi sau la tranzacțiile unei persoane ori la circulația unor anumite mijloace bănești.

(2) Monitorizarea tranzacțiilor financiare reprezintă operațiunile prin care se asigură cunoașterea, inclusiv în regim de timp real, a conținutului tranzacțiilor financiare

efectuate prin intermediul băncilor, al altor persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare sau al altor instituții competente, referitoare la depuneri, la conturi sau la tranzacțiile unei persoane ori la circulația unor anumite mijloace bănești.

(3) Băncilor, altor persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare și altor instituții competente li se prezintă extrasul din mandatul judecătoresc corespunzător, în care se indică doar tipul de informații care urmează a fi prezentate și, după caz, termenul de efectuare a monitorizării.

Articolul 33. Urmărirea vizuală și/sau documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală ori prin alte mijloace tehnice

(1) Urmărirea vizuală și/sau documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice reprezintă observarea, cu fixarea observațiilor, a unor imobile, spații, mijloace de transport, bunuri, a acțiunilor/inacțiunilor persoanei, a altor circumstanțe de fapt care se desfășoară, cu sau fără utilizarea mijloacelor tehnice de înregistrare.

(2) Localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală sau prin alte mijloace tehnice constă în folosirea mijloacelor tehnice pentru determinarea locului unde se află sau s-a aflat persoana sau obiectul, precum și în monitorizarea deplasării sau aflării acestora, cu înregistrarea informației obținute.

Capitolul III. ACTIVITATEA INFORMATIVĂ EXTERNĂ

Articolul 34. Sarcinile activității informative externe

Activitatea informativă externă are sarcina de identificare, prevenire și contracarare a factorilor de risc și a amenințărilor externe sau de proveniență externă la adresa securității naționale, a consecințelor în cazul materializării acestora, precum și de protecție și promovare a intereselor strategice ale Republicii Moldova și ale partenerilor săi.

Articolul 35. Măsurile informative externe

Serviciul și Ministerul Apărării sunt în drept să creeze, să achiziționeze, să dețină și să utilizeze tactici, metode, mijloace și surse specifice pentru planificarea, culegerea, verificarea, evaluarea, prelucrarea analitică, stocarea, păstrarea și valorificarea informațiilor necesare realizării activității informative externe.

Articolul 36. Condițiile și modul de desfășurare a activității informative externe

(1) Desfășurarea măsurilor informative externe se admite doar în scopul realizării sarcinilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Realizarea măsurilor informative externe și aplicarea tacticilor, metodelor și mijloacelor specifice de desfășurare a activității informative externe se efectuează în conformitate cu actele interne ale Serviciului sau, după caz, ale Ministerului Apărării.

Capitolul IV. ASIGURAREA FINANCIARĂ, TEHNICO-MATERIALĂ ȘI ȘTIINȚIFICĂ A ACTIVITĂȚII INFORMATIVE /CONTRAINFORMATIVE

Articolul 37. Asigurarea financiară și tehnico-materială a activității informative/contrainformative

(1) Asigurarea financiară și tehnico-materială a activității informative/contrainformative se efectuează din contul mijloacelor financiare alocate Serviciului sau, după caz, Ministerului Apărării din bugetul de stat, conform legislației.

(2) Proiectele de acte cu privire la asigurarea financiară și tehnico-materială a activității informative/contrainformative se examinează și se aprobă de către autoritățile competente în ședințe închise, constituie secret de stat și nu pot fi făcute publice.

Articolul 38. Asigurarea științifică a activității informative/contrainformative

(1) În cadrul desfășurării activității informative/contrainformative pot fi efectuate constatări tehnico-științifice sau expertize extrajudiciare.

(2) Constatarea tehnico-științifică efectuată în cadrul activității informative/contrainformative reprezintă activitatea desfășurată de un specialist în scopul explicării unor fapte sau circumstanțe, al constatării unor situații, care necesită deținerea unor competențe și cunoștințe speciale.

(3) În cadrul efectuării constatării tehnico-științifice, specialistul nu soluționează chestiuni cu caracter juridic.

(4) Constatările tehnico-științifice se dispun și se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(5) Expertizele extrajudiciare se dispun și se efectuează în conformitate cu legislația.

Articolul 39. Temeiurile pentru dispunerea și efectuarea constatării tehnico-științifice

(1) Constatarea tehnico-științifică se efectuează în temeiul dispoziției scrise a ofițerului de informații sau, după caz, a militarului prin contract, care desfășoară activitate

informativă/contrainformativă, aprobată de către conducătorul subunității specializate.

(2) În dispoziția cu privire la efectuarea constatării tehnico-științifice se menționează, în mod obligatoriu, circumstanțele de fapt și chestiunile la care urmează să dea răspuns specialistul și se anexează materialele care urmează a fi cercetate.

Articolul 40. Subiecții abilitați cu dreptul de efectuare a constatărilor tehnico-științifice

(1) Constatarea tehnico-științifică este efectuată de către specialiștii din cadrul Serviciului sau, după caz, al Ministerului Apărării.

(2) În cazul în care în cadrul Serviciului sau al Ministerului Apărării nu activează specialiști care să dețină competențe și cunoștințe speciale într-un anumit domeniu de activitate sau dacă complexitatea cauzei impune, efectuarea constatării tehnico-științifice poate fi solicitată specialiștilor din afara Serviciului sau Ministerului Apărării.

(3) Constatarea tehnico-științifică poate fi solicitată specialiștilor din afara Serviciului sau Ministerului Apărării doar cu consimțământul acestora, în baza unui acord sau contract.

Articolul 41. Organizarea și efectuarea constatării tehnico-științifice

(1) La recepționarea dispoziției cu privire la efectuarea constatării tehnico-științifice, conducătorul subunității de constatare tehnico-științifică desemnează un specialist care deține competențele și cunoștințele necesare pentru efectuarea acesteia.

(2) Specialistul desemnat conform alin. (1) înregistrează dispoziția respectivă și, în termen de 3 zile, își expune opinia dacă deține competențele și cunoștințele necesare pentru a efectua constatarea.

(3) În caz de necesitate, specialistul poate solicita informații și materiale suplimentare de la ofițerul de informații sau militarul prin contract care a dispus efectuarea constatării.

(4) După examinarea materialelor și întreprinderea acțiunilor care se impun, specialistul întocmește un raport de constatare tehnico-științifică în care își expune opinia asupra chestiunilor prezentate spre examinare, explică faptele, circumstanțele neclare, constată situațiile de fapt.

(5) Raportul de constatare tehnico-științifică conține următoarele informații:

a) datele de identificare ale specialistului;

- b) datele cu privire la studiile sau calificările deținute de specialist pentru efectuarea cercetărilor, precum și la experiența în domeniu;
- c) datele cu privire la ofițerul de informații sau militarul prin contract care a dispus efectuarea constatării;
- d) chestiunile prezentate spre examinare;
- e) circumstanțele de fapt;
- f) cercetările efectuate, cu descrierea metodelor de cercetare aplicate;
- g) concluziile.

Capitolul V. CONTROLUL ACTIVITĂȚII INFORMATIVE/CONTRAINFORMATIVE

Articolul 42. Controlul parlamentar

(1) Controlul parlamentar asupra activității informative/contrainformative este efectuat de către subcomisia parlamentară pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului (în continuare – subcomisie parlamentară), în conformitate cu prevederile Regulamentului Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797/1996, și ale regulamentului de activitate al subcomisiei respective, aprobat prin hotărârea Parlamentului.

(2) Subcomisia parlamentară informează sistematic despre activitatea sa comisia parlamentară pentru securitatea națională, apărare și ordinea publică.

(3) Până la prezentarea în ședința în plen a Parlamentului a raportului anual privind activitatea Serviciului, directorul Serviciului prezintă subcomisiei parlamentare, în ședință închisă, un raport cu privire la activitatea informativă/contrainformativă, care să cuprindă, în mod obligatoriu, informații despre:

- a) numărul total al măsurilor contrainformative dispuse, realizate și respinse, pe fiecare măsură în parte;
- b) numărul dosarelor speciale deschise și al celor clasate;
- c) numărul persoanelor informate despre realizarea în privința acestora a măsurilor contrainformative;
- d) date privind eventualele încălcări admise de ofițerii de informații în executarea prevederilor prezentei legi.

(4) În cadrul ședinței indicate la alin. (3) pot fi prezentate informații despre operațiunile finalizate realizate de către Serviciu dacă dezvăluirea acestora nu va dăuna securității statului. Informații despre operațiunile în derulare nu se prezintă.

(5) După prezentarea informației conform alin. (3), membrii subcomisiei parlamentare pot adresa întrebări cu privire la activitatea informativă/contrainformativă desfășurată de către Serviciu în anul precedent. În baza informației prezentate, subcomisia parlamentară poate formula recomandări privind activitatea informativă/contrainformativă a Serviciului.

(6) După examinarea informației privind activitatea informativă/contrainformativă a Serviciului conform prevederilor prezentului articol, subcomisia parlamentară ia act de informația prezentată și publică pe pagina web oficială a Parlamentului rezultatele controlului activității informative/contrainformative, în care, în mod obligatoriu, sunt specificate numărul măsurilor contrainformative realizate de către Serviciu, pe fiecare măsură în parte, și numărul încheierilor privind respingerea demersului pentru emiterea mandatului judecătoresc, pe fiecare măsură în parte, într-un mod în care să nu fie dezvăluite informațiile atribuite la secret de stat.

(7) În cazul în care subcomisia parlamentară constată că există bănuieli rezonabile privind admiterea încălcărilor grave în activitatea informativă/contrainformativă a Serviciului, aceasta poate solicita efectuarea unei anchete parlamentare sau poate sesiza Procurorul General.

(8) Raportul anual privind activitatea Serviciului conține, în mod obligatoriu, un compartiment cu privire la activitatea informativă/contrainformativă desfășurată de către Serviciu și la măsurile întreprinse de către acesta în urma recomandărilor subcomisiei parlamentare.

Articolul 43. Controlul exercitat de către procuror

(1) Controlul exercitat de către procuror asupra activității contrainformative se efectuează de către procurorii din cadrul Procuraturii Generale, abilitați în acest sens de către Procurorul General.

(2) Controlul se efectuează fie în baza petițiilor depuse de către persoanele ale căror drepturi și interese legitime se presupune că au fost încălcate, fie, din oficiu, în cazul în care procurorului i-au devenit cunoscute informații despre încălcarea legislației în legătură cu desfășurarea măsurilor contrainformative, dacă faptele respective pot constitui infracțiuni.

(3) În cadrul controlului exercitat de către procuror, informația privind persoanele care au colaborat sau colaborează confidențial cu Serviciul poate fi prezentată doar procurorului din categoria celor menționați la alin. (1), abilitat în acest sens prin

ordinul Procurorului General. Informația respectivă se prezintă doar dacă aceasta este în legătură directă cu obiectul controlului efectuat și doar dacă este absolut necesară realizării controlului respectiv.

(4) Înainte de a fi abilitați să exercite controlul asupra activității contrainformative, procurorilor li se perfectează dreptul de acces la secretul de stat, dacă nu dispun de dreptul respectiv.

Articolul 44. Controlul intern

(1) Controlul intern asupra activității informative/contrainformative se realizează de către directorul Serviciului, directorul adjunct împuternicit în acest sens și, după caz, de ministrul apărării, inclusiv prin intermediul subunităților interne de control și al conducătorilor subunităților specializate.

(2) Persoanele care nu sunt implicate nemijlocit în lucrul cu persoanele care colaborează confidențial cu Serviciul sau cu Ministerul Apărării, inclusiv directorul și directorii adjuncți ai Serviciului, ministrul apărării, nu sunt în drept să solicite informații despre identitatea reală a persoanelor care colaborează confidențial cu Serviciul sau cu Ministerul Apărării dacă aceasta nu este dictată de o necesitate stringentă de serviciu.

Articolul 45. Controlul judecătoresc

Controlul judecătoresc se efectuează prin verificarea temeiniciei realizării măsurilor contrainformative la emiterea mandatului judecătoresc sau în cazul în care se evaluează legalitatea acțiunilor efectuate.

Articolul 46. Controlul extern asupra cheltuirii mijloacelor financiare

Controlul extern asupra cheltuirii mijloacelor financiare alocate pentru asigurarea realizării activității informative/contrainformative se efectuează de către Curtea de Conturi, în ședință închisă, în condițiile Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat. Controlul respectiv se efectuează în limite care să nu permită dezvăluirea conținutului, formelor, tacticii, metodelor și mijloacelor activității informative/contrainformative, a datelor de identificare ale persoanelor care colaborează confidențial cu Serviciul sau cu Ministerul Apărării, a operațiunilor în derulare și a operațiunilor care au fost finalizate, dar a căror dezvăluire ar putea dăuna securității statului.

Articolul 47. Controlul asupra prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul activității informative/contrainformative

Prelucrarea și controlul asupra prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul activității informative/contrainformative se efectuează în condițiile legislației privind

protecția datelor cu caracter personal, ținând cont de particularitățile prevăzute de prezenta lege.

Capitolul VI. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 48. (1) Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile...

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prezentului articol care intră în vigoare la data publicării.

(2) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi:

a) președintele Curții de Apel Chișinău și cel al Curții Supreme de Justiție vor stabili numărul de judecători care vor fi abilitați cu competența de a emite mandate judecătorești și de a examina recursuri, în sensul prezentei legi, vor desemna judecătorii respectivi și vor organiza procesul de repartizare aleatorie a demersurilor/recursurilor Serviciului;

b) judecătorii desemnați conform prevederilor lit. a) vor iniția procesul de perfectare a dreptului de acces la secretul de stat, dacă nu dispun de acesta;

c) Procurorul General va desemna procurorii abilitați cu dreptul de control asupra activității contrainformative.

(3) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu aceasta.

Legea este valabilă. Relevanța verificată la 03.09.2021